

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/44/2018
Identifikačné číslo spisu: 2015200935
Dátum vydania rozhodnutia: 16.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2015200935.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Kvetostav, s.r.o., so sídlom Na piesku 17360/6A, 821 05 Bratislava, IČO: 48 115 827, právne zastúpený: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanému: Obec Kvetoslavov, so sídlom Kvetoslavov č. 258, 930 41 Kvetoslavov, IČO: 00 305 545, právne zastúpený: JUDr. Petrom Vársányim, advokátom, so sídlom kancelárie Konrádova 221, 930 41 Kvetoslavov, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného vo forme oznámenia č. S 2015/785-1 zo 6. októbra 2015, konajúc a rozhodujúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/176/2015-126 z 1. decembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/176/2015-126 z 1. decembra 2016 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k. 14S/176/2015-126 z 1. decembra 2016 podľa § 98 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia vo forme oznámenia Stavebného úradu Obec Kvetoslavov č. S 2015/785-1 zo 6. októbra 2015, ktorým žalovaný uviedol, že odvolanie žalobcu podané 30. septembra 2015 „nemá právny účinok“ a to z dôvodu nedostatku plnomocenstva. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 2. januára 2017.

2. Správny súd v odôvodnení uviedol, že žalobca nepreukázal vlastnícke právo k stavebnému pozemku a ani iné práva k pozemku v zmysle ust. § 139 ods. 1 stavebného zákona, ktoré by ho oprávňovali zriadiť na ňom požadovanú stavbu, keď stavebným úradom vydané rozhodnutie č. K2003/562-005 o umiestnení stavby „Obytný súbor Kvetoslavov - Záhumnie“ a rozhodnutie č. S2013/078-005 o povolení zmeny časti územného rozhodnutia o umiestnení stavby, bolo vydané na stavebníka Mariva Stav s.r.o., a teda žaloba bola podaná neoprávnenou osobou. Správny súd vychádzal z obsahu administratívneho spisu žalovaného, z ktorého vyvodil, že vlastníkom predmetného stavebného pozemku, a to parciel č. 71/1, 2, 3, 4, 9, 10, 11, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 zapísaných na LV č. 825 pre obec a k. ú. Kvetoslavov je F. Č. v podiele 1/1; a parcela č. 71/1 zapísaná na LV č. 908 pre obec a k. ú.

Kvetoslavov je v podielovom spoluvlastníctve Martina Červeňáka v podiele 1/16, Š. F. v podiele 7/6, P. Q. v podiele 1/16, X. A. v podiele 1/16, X. U. v podiele 1/16, L. V. v podiele 1/16, B. Z. v podiele 1/16, P. V. v podiele 1/32, F. V. v podiele 1/32, Š. Š. v podiele 2/32 a T. O. v podiele 1/16 (ďalej len „predmetné stavebné pozemky“), pričom medzi vlastníkmi stavebného pozemku a spoločnosťou Mariva Stav s.r.o. nevznikol žiadny vzťah, a preto spoločnosť Mariva Stav s.r.o. nemohla previesť na žalobcu práva vyplývajúce zo stavebného povolenia ako to tvrdil žalobca; ako aj vyvodil, že bola uzavretá len nájomná zmluva medzi F. Č. a žalobcom, ktorej predmetom mal byť stavebný pozemok, avšak stavebné konanie, v ktorom bolo vydané rozhodnutie o zastavení konania, bolo začaté na základe návrhu spoločnosti Mariva Stav s.r.o., a teda v danom prípade absentuje porušenie práv žalobcu.

3. Proti uzneseniu správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) a j) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd porušil zákon tým, že jednak rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenie veci a súčasne podanie sťažovateľa bolo nezákonne odmietnuté a navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil správny súd na ďalšie konanie.

4. V odôvodnení kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, keď z jeho odôvodnenia mu nie je zrejmé, ako správny súd došiel k záverom, že v prejednávanej veci absentuje porušenie práv žalobcu, ako aj, že medzi vlastníkmi stavebného pozemku a spoločnosťou Mariva Stav s.r.o. nevznikol žiadny právny vzťah a preto spoločnosť Mariva Stav s.r.o. nemohla previesť na žalobcu práva vyplývajúce zo stavebného povolenia, a teda, že žalobu podala neoprávnená osoba. Sťažovateľ mal za to, že zo skutkového stavu veci je zrejmé, že vlastnícke, resp. iné práva k stavebným pozemkom boli v rozhodnom období preukázané vo vzťahu k stavebníkovi - spoločnosti Mariva Stav s.r.o., ako aj k žalobcovi, na ktorého boli postúpené práva zo stavebného povolenia a územného rozhodnutia, a ktorý disponoval nájomnou zmluvou k stavebným pozemkom.

5. Za účelom preukázania, že žaloba bola podaná oprávneným subjektom, sťažovateľ chronologicky opísal skutkový stav a uviedol, že stavebníkovi, spoločnosti Mariva Stav s.r.o., ktorá bola v čase vydania rozhodnutia vlastníkom pozemkov, na ktorých mala byť stavba umiestená, bolo vydané rozhodnutie č. S2013/078-005 o povolení zmeny časti územného rozhodnutia o umiestnení stavby (rodinné domy SO-01 - SO -16). Spoločnosť Mariva Stav s.r.o. následne požiadala žalovaného o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Obytný súbor Kvetoslavov - Záhumnie“ rodinné domy SO-01 - SO -16, ktoré mali byť v zmysle rozhodnutia č. S2013/078-005 postavené na predmetných stavebných pozemkoch. Následne prešli na žalobcu zo zákona všetky práva a povinnosti pôvodného účastníka stavebného konania (Mariva Stav s.r.o.) z titulu Zmluvy o postúpení práv a povinností stavebníka, čo bolo žalovanému oznámené 17. júna 2015 a od tohto dňa žalovaný konal so žalobcom ako s účastníkom stavebného konania namiesto pôvodného účastníka konania, spol. Mariva Stav s.r.o. Na základe kúpnej zmluvy došlo k prevodu vlastníckeho práva k predmetným stavebným pozemkom zo spoločnosti Mariva Stav s.r.o. na F. Č., ktorý následne 9. júna 2015 so žalobcom uzavrel k predmetným stavebným pozemkom nájomnú zmluvu, a teda sťažovateľ riadne preukázal v rámci príslušného stavebného konania iné právo k stavebným pozemkom v zmysle § 139 ods. 1 Stavebného zákona, ktoré ho oprávňovalo zriadiť na predmetných stavebných pozemkoch príslušné stavby a rovnako preukázal postúpenie práv a povinností stavebníka v súvislosti s rozhodnutím o umiestnení stavby a stavebným povolením v zmysle § 70 Stavebného zákona, na základe čoho uzavrel, že je osobou oprávnenou na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia vo forme oznámenia žalovaného. V tomto kontexte sťažovateľ poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. k. 3Sžp/7/2011 z 1. decembra 2011, podľa ktorého sa „iným právom k pozemkom a stavbám na nich“ rozumie užívanie pozemku alebo stavby, okrem iného, na základe nájomnej zmluvy. Sťažovateľ osobitne zdôraznil, že žalovaný s ním v príslušných stavebných konaniach pokračoval ako so stavebníkom, z čoho sa možno dôvodne domnievať, že žalovaný mal za dostatočne preukázané iné právo sťažovateľa k stavebným pozemkom podľa § 139 ods. 1 Stavebného zákona.

6. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že žaloba, ako aj kasačná sťažnosť boli podané sťažovateľom, ktorý v spore nemá aktívnu vecnú legitimitáciu, keď nie je vlastníkom predmetných

stavebných pozemkov. Vlastníkom predmetných stavebných pozemkov je F. Č., s výnimkou parcely č. 71/1, ktorej okrem F. Č. je spoluvlastníkov ďalších 9 osôb (mimo sťažovateľa). Žalovaný rozporuje tvrdenie sťažovateľa o prechode práv a povinností stavebníka na sťažovateľa Zmluvou o postúpení práv a povinností stavebníka, keď podľa jeho právneho názoru sťažovateľom predložená Zmluva nezakladá zmenu v osobe stavebníka. Záverom žalovaný uviedol, že v tomto spore absentuje porušenie práv sťažovateľa a preto navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť odmietol a priznal mu právo na náhradu trov kasačného konania, ako aj konania pred správny súdom.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné podľa § 462 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 440 ods. 1 písm. j) S.s.p. zrušiť, nakoľko podanie sťažovateľa - žaloba, bola nezákonne odmietnutá.

8. Predmetom konania pred správny súdom bolo preskúmanie rozhodnutia vo forme oznámenia žalovaného, ktorým tento uviedol, že odvolanie sťažovateľa podané 30. septembra 2015 „nemá právny účinok“ a to z dôvodu nedostatku plnomocenstva a zároveň odvolanie sťažovateľa nepredložil odvolaciemu správny orgán na rozhodnutie.

9. Sťažovateľom tvrdené porušenie práv, resp. právom chránených záujmov (§ 2 ods. 2 S.s.p.) spočíva v nesprávnom a arbitrárnom postupe žalovanému, ktorý mu napadnutým rozhodnutím vo forme oznámenia odňal právo na odvolanie voči rozhodnutiu žalovaného č. S 2018/680-2 z 11. septembra 2015, ktorým bolo konanie o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Obytný súbor Záhumnie-Kvetoslavov“ SO 01-SO 16 - rodinné domy, zastavené.

10. Zo žaloby napadnutého rozhodnutia vo forme oznámenia vyplýva, že žalovanému bolo doručené podanie z 30. septembra 2015, ktorým bolo advokátskou kanceláriou Prosman a Pavlovič s.r.o. podané v mene účastníka (sťažovateľa) odvolanie voči rozhodnutiu žalovaného č. S 2018/680-2 z 11. septembra 2015. Spoločnosť Prosman a Pavlovič s.r.o. sťažovateľa v stavebnom konaní nezastupuje, plnomocenstvo jej bolo odvolané listom z 19. júna 2015, doručeným žalovanému 24. júna 2015, a preto podané odvolanie nemá právny účinok.

11. Z administratívneho spisu žalovaného ďalej vyplýva, že žalovanému bolo 21. októbra 2015 doručené podanie sťažovateľa, súčasťou ktorého bolo aj plnomocenstvo datované 19. júna 2015, ktorým sťažovateľ splnomocnil advokátsku kanceláriu Prosman a Pavlovič s.r.o. na svoje zastupovanie vo veci „územného a stavebného konania vedeného na stavebnom úrade - obec Kvetoslavov vo veci stavby OBYTNÝ SÚBOR KVETOSLAVOV - ZÁHUMNIE“, v ktorom došlo k vydaniu rozhodnutí pod č. S 2013/78 - 002, S 2012/850 - 002, S 2013/078 - 005 a S 2013/780 - 003“. Sťažovateľ nebol na odstránenie väd podania - odvolanie voči rozhodnutiu žalovaného č. S 2018/680-2 z 11. septembra 2015 (absentujúce plnomocenstvo) žalovaným vyzvaný. Vec nebola odvolaciemu správny orgán predložená.

12. Kasačný súd konštatuje, že správny súd konal nad rámec žaloby a nad rámec správneho súdneho prieskumu, keď sa zaoberal otázkou účasti žalobcu - sťažovateľa, v administratívnom konaní. Tvrdené porušenie subjektívnych práv, resp. právom chránených záujmov žalobcu - sťažovateľa, vyplývalo z postupu žalovaného, ktorý prekročil svoje oprávnenie, nepredložil odvolanie sťažovateľa nadriadenému odvolaciemu orgánu a podanie vyhodnotil ako právne neúčinné, a to napriek tomu, že vytýkaná vada podania bola odstrániteľná. Otázka účasti sťažovateľa v stavebnom konaní nemá na namietanú nezákonnosť napadnutého rozhodnutia vo forme oznámenia žalovaného vplyv.

13. Kasačný súd poukazuje na ustálenú judikatúru (napr. R 12/1985, ZSP 32/2005), z ktorej vyplýva, že ak ten, kto vystupoval ako zástupca účastníka bez predloženia plnej moci, dodatočne v lehote stanovenej súdom, alebo správny orgán predloží plnú moc, je tým udelený nedostatok zhojený a sú schválené aj tie úkony, ktoré boli zástupcom účastníka robené v konaní pred podpisom plnej moci.

14. Tým, že 24. októbra 2015 bola žalovanému doložená plná moc, ktorou sťažovateľ splnomocnil spoločnosť Prosman a Pavlovič s.r.o. svojim zastupovaním v predmetnom stavebnom konaní, vada odvolania voči rozhodnutiu žalovaného č. S 2018/680-2 z 11. septembra 2015 bola odstránená a bolo úlohou žalovaného (za predpokladu, že by odvolaniu sám nevyhovel v rámci autoremedúry - § 57 ods. 2 Správneho poriadku) predložiť vec odvolaciemu orgánu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa voči rozhodnutiu žalovaného č. S 2018/680-2 z 11. septembra 2015.

15. Úlohou správneho súdu bude v ďalšom konaní opätovne preskúmať napadnuté rozhodnutie žalovaného vo forme oznámenia s tým, že sa zameria na zákonnosť postupu žalovaného, ktorý v rozpore s citovanou judikatúrou nevyzval sťažovateľa na odstránenie väd odvolania a nepriznal podaniu sťažovateľa právny účinok bez toho, aby vec predložil odvolaciemu správne mu orgánu. V tomto kontexte kasačný súd uvádza, že Správny súdny poriadok mu v prípade odmietnutia žaloby správnym súdom neumožňuje na podklade kasačnej sťažnosti zmeniť napadnuté rozhodnutie správneho súdu tak, že žalobe vyhovie (§ 462 ods. 2 S.s.p.).

16. Záverom neuniklo pozornosti kasačného súdu, že správny súd rozhodoval v obdobnej veci totožných účastníkov v konaní vedenom pod sp. zn. 14S/177/2015, pričom v uvedenom konaní bolo rozhodnutie žalovaného vo forme oznámenia, za totožného skutkového a právneho stavu, zrušené.

17. O trovách konania (pred správnym aj kasačným súdom) rozhodne správny súd (§ 467 ods. 3 S.s.p.) v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí.

18. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 147 ods. 2 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.